

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI
(Camera de recursuri)
15 septembrie 2010

Cauza T-157/09 P

Luigi Marcuccio
împotriva
Comisiei Europene

„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Tardivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”

Obiectul: Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 18 februarie 2009, Marcuccio/Comisia (F-42/08, RepFP, p. I-A-1-35 și II-A-1-147), și prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Decizia: Respinge recursul. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

Sumarul ordonanței

1. *Procedură — Cerere de sesizare a instanței — Cerințe de formă*
[Statutul Curții de Justiție, art. 21 primul paragraf și art. 53 primul paragraf; Regulamentul de procedură al Tribunalului, art. 138 alin. (1)]

2. *Funcționari — Acțiune — Cerere în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Termen de introducere*
(art. 236 CE; Statutul funcționarilor, art. 90 și 91)

3. *Funcționari — Acțiune — Termene — Cerere de despăgubiri adresată unei instituții*
(art. 236 CE; Statutul Curții de Justiție, art. 46; Statutul funcționarilor, art. 90)

4. *Funcționari — Acțiune — Termene — Cerere de despăgubiri adresată unei instituții*
(Statutul Curții de Justiție, art. 46; Statutul funcționarilor, art. 90)

5. *Procedură — Termene — Comunicare a cererii introductive prin scrisoare recomandată*
[Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, art. 39 alin. (1) și art. 100 alin. (1) și (3)]

1. În temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 53 primul paragraf din același statut, și în temeiul articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cererea introductivă trebuie să cuprindă, printre altele, o expunere sumară a motivelor invocate. Astfel, aceasta trebuie să precizeze în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, astfel încât simpla sa enunțare abstractă

nu îndeplinește cerințele din statutul și din regulamentul de procedură menționate. În plus, această expunere, chiar sumară, trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații.

Pentru ca o acțiune sau, mai concret, un motiv al unei acțiuni să fie admisibil, securitatea juridică și buna administrare a justiției impun ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază acesta să rezulte în mod coerent și comprehensibil din chiar textul cererii introductive. În această privință, nu revine Tribunalului sarcina de a verifica în ansamblul elementelor invocate în susținerea unui prim motiv dacă aceste elemente pot fi utilizate de asemenea în susținerea unui al doilea motiv.

(a se vedea punctul 27)

Trimitere la:

Tribunal: 23 martie 2010, Marcuccio/Comisia, T-16/09 P, punctul 15 și jurisprudența citată

2. Un litigiu între un funcționar și o instituție de care depinde sau de care depindea, care se referă la repararea unui prejudiciu, atunci când își are originea în raportul de muncă care leagă persoana interesată de instituție, intră în domeniul de aplicare al articolului 236 CE (al cărui cuprins este identic cu cel al articolului 270 TFUE) și al articolelor 90 și 91 din statut.

Împrejurarea că articolul 236 CE și articolul 90 din statut nu stabilesc niciun termen de introducere a unei cereri de reparare a unui prejudiciu nu determină nelegalitatea cerinței unui termen rezonabil pentru introducerea unei asemenea cereri. Astfel, aplicarea acestor dispoziții, în special în cazul unei cereri de reparare a unui prejudiciu, trebuie să se realizeze cu respectarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime, principii generale de drept al Uniunii Europene. Or, în absența unor prevederi în texte, aceste principii generale se opun ca instituțiile și persoanele fizice sau juridice să poată acționa fără limită de timp, riscând astfel, printre altele, să pună în pericol stabilitatea situațiilor juridice dobândite, și impun respectarea unui termen rezonabil.

Astfel, repunerea în discuție, dincolo de un termen rezonabil, a unui fapt generator al unui prejudiciu produs de o instituție europeană în cadrul raporturilor sale cu propriii agenți afectează securitatea raporturilor juridice dintre instituția menționată și agenții săi și expune bugetul Uniunii Europene la cheltuieli aferente unui fapt generator prea îndepărtat în timp. Prin urmare, principiul securității juridice impune ca agenții să prezinte într-un termen rezonabil cererile de despăgubiri pentru un prejudiciu care le-ar fi fost cauzat de o instituție europeană în cadrul raporturilor lor cu aceasta.

(a se vedea punctele 40-43)

Trimitere la:

Tribunal: 5 octombrie 2004, Eagle și alții/Comisia, T-144/02, Rec., p. II-3381, punctul 62; 26 iunie 2009, Marcuccio/Comisia, T-114/08 P, RepFP, p. I-B-1-53 și II-B-1-313, punctul 12 și jurisprudența citată; 23 martie 2010, Marcuccio/Comisia, citată anterior, punctul 34 și jurisprudența citată

3. Un litigiu între un funcționar și o instituție de care depinde sau de care depindea, care se referă la repararea unui prejudiciu, atunci când își are originea în raportul de muncă care leagă persoana interesată de instituție, intră în domeniul de aplicare al articolului 236 CE, iar nu în cel al articolului 46 din Statutul Curții de Justiție. Așadar, prescripția de cinci ani prevăzută de această ultimă dispoziție nu constituie criteriul de apreciere a caracterului rezonabil al termenului de introducere a acțiunii în cauză, ci cel mult un element de comparație pertinent în cadrul acestei aprecieri, dat fiind că acest termen de prescripție are de asemenea obiectivul de a garanta securitatea juridică în cadrul unei acțiuni în despăgubiri introduse împotriva Uniunii Europene. Prin urmare,

împrejurarea că o cerere a fost introdusă în termenul de cinci ani de la luarea la cunoștință de către persoanele interesate a situației pe care o invocă nu este suficientă pentru a se considera că cererea a fost introdusă într-un termen rezonabil.

(a se vedea punctul 45)

Trimitere la:

Tribunal: 23 martie 2010, Marcuccio/Comisia, citată anterior, punctul 37 și jurisprudența citată

4. Determinarea termenului de introducere a unei acțiuni în despăgubiri reprezintă o problemă de drept. În absența unui termen prevăzut în reglementarea aplicabilă pentru introducerea unei cereri în despăgubiri care derivă din raportul de muncă dintre un funcționar și instituția de care depinde, cererea menționată trebuie introdusă într-un termen rezonabil, care se determină în raport cu împrejurările speței. În această privință, chiar dacă Tribunalul Funcției Publice constată și apreciază suveran situația de fapt relevantă, sub rezerva unei denaturări a acesteia, o califică ulterior din punct de vedere juridic în raport cu principiul respectării unui termen rezonabil, sub controlul Tribunalului.

(a se vedea punctul 47)

Trimitere la:

Tribunal: 23 martie 2010, Marcuccio/Comisia, citată anterior, punctul 39 și jurisprudența citată

5. În cazul în care grefa Tribunalului Funcției Publice comunică pârâtului o cerere prin scrisoare recomandată, data comunicării de la care încep să curgă termenele este data la care partea respectivă a confirmat primirea scrisorii recomandate care i-a fost adresată.

(a se vedea punctele 69 și 70)

Trimitere la:

Tribunal: 23 martie 2010, Marcuccio/Comisia, citată anterior, punctul 64 și jurisprudența citată